Ч. 284 Второк 21 грудня 1899 (2 сїчня 1900). Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і **Адмінїстрация:** улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти полїтичні.

(*Знесенє стемпля ґазетного і календарского. — Платня жандармерий. — Війна в Трансвалю*).

Урядова Wiener Zeitung оголосила провізорию буджетову для цїлої монархії на чотири місяцї а для австрийскої половини провізорию буджетову на пів року; — дальше цїсарске відручне письмо до предсїдателя в радї кабінетовім дра Віттека, в котрім Корона означує відношенє участи обох половин держави в спільних видатках на першу половину року 1900 для Австриї на $66^{46}/_{49}$ а для Угорщини на $33^{3}/_{49}$. Дальше оголосила Wien. Ztg. цїсарске розпорядженє о роздїлї податків консумцийних межи Австрию і Угорщину, а відтак закон о знесеню стемпля від ґазет і календарів. Наконець оголосила урядова ґазета цїсарске розпорядженє о уреґульованю взаімних відносин Австриї з Угорщиною що до стемплів за безпосереднї належитости.

Є. Вел. Цїсар затвердив реґуляцию платнї жандармериї. Від дня 1 с. м. вахмайстри команданти округів жандармских будуть побирати річно 1400 корон, инші вахмайстри 1300 К., команданти постерунків 1100 К., жандарми 900 К., а наконець жандарми в пробній службі 2 К. на день. Жонаті жандарми будуть побирати кватирункове а іменно у Відни 240 і 220 К., в містах з населенєм понад 50.000 душ 200 і 180 К., в містах з населенєм понад 10.000 душ 180 до 160 К., в містах з людностю понад 5000 душ 160 і 140 К. а наконець в місцевостях з населенєм низше 2.000 душ 120 і 100 К. річно.

З Амстердаму наспіла вість, що тамошний репрезентант оранькскої републики др. Міллєр заявив, що всї вісти мов би то оранькскі Бури зачали ся хитати в союзї з трансвальскими Бурами ба навіть і поперечили ся з ними, суть простими сплетнями, так само як і вість о грізній недузї президента Оранькскої републики Стейна. То все видумали лиш Анґлїйцї очевидно на то, щоби войскам анґлїйским додати духа. Оранькскі Бури як давнїйше так і тепер постановили жертвувати все на то, щоби удержати як свою так і незвисимість Трансвалю.

З Льондону доносять, що власти анґлїйскі в Африцї арештували якийсь нїмецкий пароход, нїби за то, що на нїм їхало 20 вояків і трих офіцирів нїмецких, щоби вступити опісля до бурскої армії. Корабель задержано в Дурбанї. З нїмецкої сторони говорять, що той корабель не віз нїяких охотників, анї не мав нїякої контрабанди, з анґлїйскої сторони кажуть знов, що власти анґлїйскі мали важну причину до арештованя.

Зміна в приписах почтових від 1 сїчня 1900.

(**Дальше**).

V. Нова тарифа почтова в руху внутрішнім.

1) Листи: Оплата виносить до 20 ґр. ваги: за лист місцевий 6 с., за лист замісцевий 10 с., над 20 ґр.: за лист місцевий 12 с., за лист замісцевий 20 с. За листи неоплачені дочисляє ся порто додаткове, котре без огляду на вагу листу, виносить при листах місцевих 6 с. а при замісцевих 10 с.; при листах не цїлком оплачених дочисляє ся кромі порта додаткового, також порто доповняюче аж до висоти повної оплати.

2) Карти кореспонденцийні: Оплата за карту кореспонденцийну звичайну, зглядно за кожду часть картки з відповідию, виносить без ріжницї віддаленя 5 с., єсли карта є оплачена, а 10 с., єсли не була оплачена; за карти кореспонденцийні, не цїлком оплачені, числить ся адресатови подвійно квоту недостаючу до повної оплати.

3) Друки: Друки належить оплатити при наданю; за неточно оплачені друки числить ся адресатови подвійно недостаючу квоту; друків неоплачених не висилає ся. Оплата виносить без огляду на віддаленє: до 50 ґр. 3 с., над 50 до 100 ґр. 5 с., над 100 до 250 ґр. 10 с., над 250 до 500 ґр. 20 с., над 500 до 1000 ґр. 30 сот.

4) Прібки товарів: Що-до оплати обовязують ті самі постанови, як при друках. Такса виносить, без огляду на віддаленє, як також без огляду на те, чи прібки суть получені з друками: до 250 ґр. 10 с., над 250 ґр. 20 с.

5) Посилки поручені. За посилки поручені оплачує надавець, кромі звичайної належитости, також належитість за порученє, котра виносить, без огляду на віддаленє і вагу, 25 сот.

6) Перекази почтові: Оплати виносять до 20 к. 10 с., над 20 до 100 к. 20 с., над 100 до 300 к. 40 с., над 300 до 600 к. 60 с., над 600 до 1000 к. 1 кор.

1)

Бури і їх история.

(*Після дра. Альфр. Ціммермана, К. Битхера і др., зладив К. Вербин.*)

Що нас можуть обходити якісь там Бури в Африцї? — Так спитає певно кождий неук, кождий, що готов кождої хвилї стати рабом рабів, і кождий той, хто не знає і не хоче знати, що то значить любити свій нарід, свій рідний край і свободу та независимість народу. Але хто щиро любить все що своє, що рідне, хто не має охоти гнути карк під ярмо неволї, і у кого не така рабска натура, що він готов би лизати тоту руку, котра бє его по лици і душить до землї, той з одушевленєм буде слїдити за подіями в полудневій Африцї з радостию буде витати кожду вість о тім, як малий, але сьвідомий свого достоїнства і своїх прав нарід, уміє боронити своєї независимости, та як він раз пораз побиває свого могучого противника, котрий загорнувши мало що не половину сьвіта під своє панованє, напосїв ся на то, щоби забрати богацтва в золото і диаманти та всяке добро край Бурів.

А мають Анґлїйцї на що лакомити ся! Они вже захопили в свої руки найбільші на цїлім сьвітї копальнї диямантів в Кімберле на самій граници оранькскої держави, що первістно належали до Бурів, а тепер хотїли би ще забрати і найбільші на сьвітї копальнї золота. Др. Бекер, котрий їздив по Трансвалю умисно в тій цїли, щоби розслїдити поклади золота в сій републицї, каже, що там суть найбільші з цїлого сьвіта золоті поля. Лиш в самім однім окрузї коло міста Йоганнесбурґа на 25 кільом. доокола знаходить ся така маса золота, що вартість его можна цїнити на яких 14 мілїярдів корон, отже майже тілько, кілько в цїлім сьвітї курсує золотих монет. Золото в Трансвалю єсть майже так рівномірно розкинене по краю, як н. пр. вугіль в добрих покладах вугля; оно знаходить ся там так рівномірно не лиш в глубинї 55 метрів, але навіть значно глубше, в такій глубинї, якої можна довертїти ся лиш при помочи диямантових свердлів. Копальнї золота в теперішну пору майже не дають нїякого доходу, а то в наслїдок війни, але ще недавно тому добувано там річно золота за яких 400 мілїонів корон. Один американьский ґеольоґ, що був давнїйше асистентом др. Бекера, а відтак брав участь в добуваню золота в Трансвалю і доробив ся кількох мілїонів, каже навіть, що ті верстви землї, в котрих знаходить ся золото, тягнуть ся на яких 1800 кільометрів, лиш що они місцями суть вкриті верствами новійших утвор.

Отсе богатство бурского краю кололо Анґлїйцїв в очи. Війна Бурів з Анґлїйцями, котрої причиною була захланність анґлїйских богатирів, головно же того „короля диямантів", Сесіля Родеса, що сидить тепер замкнений Бурами в Кімберле, звернула на себе тепер у великій мірі увагу всїх мілїтарних держав европейских. Бури в двох важних напрямах показали як можна вести війну, а то: без сталої армії — в краю Бурів нема сталої армії так як н. пр. у нас, лиш на случай війни обовязаний кождий мужчина від 16 до 60 року на власний кошт іти на війну — і як сполучати стратеґічну офензиву з тактичною дефензивою. В Европі нїхто не сподївав ся того, щоби Бури так страшенно могли побити Анґлїйцїв, а самі Анґлїйцї аж до послїдної хвилї легковажили собі Бурів та гадали, що робота буде дуже легка, а в нагороду за невеликі труди дістане ся їм золотий край.. Тепер они самі видять як грубо перерахували ся і з соромом мусять признати геройство Бурів.

Але бо Бури й уміють воювати. Анґлїйскі ґазети подають тепер згадки з давних лїт одного з полудньово-африканьских мілїонерів, І. Б. Робінзона, з котрих показує ся, як Бури воюють і в чім їх найбільша сила у війнї. Робінзон заким став мілїонером, виховував ся межи Бурами і був мисливим а відтак шукачем золота. Підчас великої війни Бурів з Басутами, диким племенем, що займає край на захід від Наталю, воював він по сторонї тих, що тепер ведуть війну против его земляків, а згадуючи про ті часи, ось що він розповідає:

„Мої земляки — каже Робінзон — боронили ся як лови і тої слави нїхто їм не може

За переказ телеґрафічний оплачує ся кромі повисшої належитости належитість за телеґраму і за доручене через нарочного післанця. За потверджене відобраня адресатом квоти переказаної оплачує ся кромі звичайних належитостий осібну таксу в квоті 25 сотиків.

7) Припорученя почтові і посилки за посліплатою. Оплати за припорученя почтові і посилки за посліплатою лишають ся в дотеперішній висоті, будуть однак обчислені в валюті короновій і примінені до нової тарифи.

8) Пакети без поданої вартости. Оплату за пакети без поданої вартости обчисляє ся після ваги і піддаленя. Оплата виносить: а) до 5 кґ. в I стрефі (10 миль ґеоґр.) 30 с., на дальше віддалене 60 с.; б) над 5 кґ. за перших 5 кґ. так, як під а), за кождий дальший кільоґрам або частину того-ж: в I стрефі (10 миль ґеоґр.) 6 с., в II стрефі (10—20 м.) 12 с., в III стрефі (20—50 м.) 24 с., в IV стрефі (50—100 м.) 36 с., в V стрефі 100 до 150 м.) 48 с. (в VI стрефі (над 150 миль) 60 с.

За пакети неоплачені аж до ваги 5 кґ. порто додаткове 12 с. При висиланю кількох пакетів на основі одного листу пересилкового оплачує ся належитість за кождий пакет з окрема.

9) За посилки з поданою вартостию виносить порто: а) за листи грошеві без огляду на вагу: в I стрефі 24 с., а на більше віддалене 48 с., кромі того за неоплачений лист порто додаткове 12 с.; б) за пакети з поданою вартостию кромі належитости як висше, за пакети без поданої вартости ще оплата за подане вартости. Оплата тая є та сама при листах грошевих, як і при пакетах з поданою вартостию і виносить при вартости до 100 кґ. 6 с., а над 100 кґ. за кождих 300 кґ. 6 с., однак найменше 12 с.

10) Посилки за рецепісом зворотним. Всілякі посилки (листи, пакети, перекази), що-до котрих надавець жадає потверджения відобраня адресатом (рецепіс зворотний) мусять бути надаючим оплачені. Кромі належитостий звичайних належить заплатити за посилку оплату за рецепіс зворотний, котра без огляду на рід посилки виносить 25 с.

11) Листи судові за рецепісом зворотним. Адресат листу судового має оплатити за лист місцевий без огляду на вагу 8 с., а за лист замісцевий до 50 ґр. 10 с., а над 50 ґр. 20 с.

12) Оплата за збиране посилок. За листи поручені, перекази, листи грошеві і пакети, котрі збирає листовий сельський в цїли доручення або дальшого перевозу почтою, належить оплатити кромі звичайних належитостий також побічну (додаткову) належитість, а іменно: за пакети 15 с., а за инші посилки 5 с.

За вкладки на книжочки уряду почтових кас щадничих над 10 к., а також за кожду вкладку в обороті чековім тогож уряду оплачує ся належитість в квоті 5 с. листовому сельскому.

(Конець буде).

Новинки.

Львів дня 1-го січня 1900.

— **Іменованя**. Міністер рільництва іменував офіцияла рахункового Дирекциї лїсів і дібр скарбових, відділ I. у Львові, Александра Ґединґера, ревідентом рахунковим при тій-же Дирекциї.

— **Поріче Прута і Черемоша** поділено на ревіри рибацкі. Поріче Прута обнимає 18, а поріче Черемоша 16 ревірів. З перших належать 6 до ревірів ц. к. Скарбу державного; всї прочі можуть бути віддані в посесію. Хто би хотів внести якусь жалобу против того подїлу і відграниченя ревірів може то зробити до 60 днів від дня оголошеня едикту в урядовій ґазетї (31-го грудня 1899 ч. 297 „Gaz. Lwowsk.") а то в старостві в Надвірній, в старостві в Коломиї, в старостві в Косові і в старостві в Снятині. Староства ті суть властями першої інстанциї для тих ревірів. Внесені в тім речинци жалоби мають бути предложені ц. к. Намістництву, щоби оно відтак засягнуло рішеня ц. к. міністерства рільництва.

— **Що то єсть столїтє?** Як то, що? Ну, сто лїт. То легко сказати, але той час таки трохи инакше представляє ся, коли єму близше придивимо ся. Столїтє, то що менше як капля води в мори в порівнаню з вічностию, але мимо того то для нас довгий час. Дуже рідко, щоби хтось дожив сто лїт, а людий, котрі уродили ся ще тамтого столїтя і дожили тепер часу, коли пишемо 1900 рік, можна би мабуть почислити на пальцях одної руки. — Як же довге столїтє? Рахуючи місяцї, має оно їх 1200, а недїль 5200, докладнійше однакож 5217, бо кождий рік має о один день, а кождий переступний рік о два дни більше як 52 недїль. Днїв в однім столїтю єсть 36.524, бо єсть 76 звичайних років а 24 років переступних. Одно столїтє має 876.576 днїв. В однім столїтю міг би чоловік дуже далеко зайти, хоч би на день лиш 10 годин „робив". Рахуймо на годину 5 кільометрів, то в 36.524 днях або в 365.240 годинах можна уйти 1,826.200 кільометрів, отже така сама віддаль, як коли би хто сорок і пять разів оббіг по рівнику доокола землї, позаяк обем землї має 40.000 кільометрів. При сїй подорожи не увзгляднено таких перешкод як вода і гори. Столїтна подорож єсть в порівнаню з дорогою до сонця лиш маленькою частинкою, бо чоловік мусів би іти більше як 81 столїтий до сонця, щоби уйти 148 міліонів кільометрів. До місяця, котрий єсть віддалений від нас на 400.000 кільометрів, можна би в однім столїтю під тими самими услівями зайти добрих два рази і назад вернути. — Щоби показати велич якихсь чисел, обраховують иноді, кілько то треба часу, щоби нарахувати н. пр. міліон або один міліярд корон. Отже кілько можна би нарахувати в однім столїтю? Коли би рахувати заедно і навіть не їсти і не пити та не спати, а числити на мінуту 60, то можна би в одній годинї начислити 3600 Корон, в однім дни 86.400, а в однім столїтю 36.524 разів тілько, отже 3,155,673.600 або 3 міліярди, 155 міліонів, 673 тисячів і 600 К. То вже велике число, але обчислене показує, що нїхто не міг би обчислити за сто лїт німецкими марками відшкодованя воєнного, яке свого часу заплатила Франция Німеччинї за війну в 1870/71, навіть і тогди нї, хоч би й не їв, не пив і не спав. Той, хто числив би десять годин на день, начислив би за сто лїт ледви 1.314,864.000.

— **В Читальни „Просьвіти" в Ниновичах** відбуде ся в днях 26 і 27 грудня (після нового календаря в днях 7 і 8 січня), отже в самі різдвяні сьвята, аматорске представлене. Представлена буде комедия: „Мужики аристократи", в 2 дїях. — За Видїл: *Іван Сполитакевич*, заступник Голови.

— **Цїкаву статистичну замітку** оголосило адресове бюро в Петербурзї подаючи до загальної відомости, що у Падневскій столици жиє 64 000 осіб, що мають прозвище: Іванов (35 тисячів мущин, а 29 тисячів жінок) у сім числі є 3.000 Іванів Івановичів Іванових. Назвище Михайлов має 22.000 осіб; Федорів 23.500, Смірнов 15.000, Семенов 17.000, Андреев 18.000, Степанов 16.000 осіб.

відиовити. Але нинї панує в сьвітї той, що уміє обходити ся з рушницею. Отсе аж надто добре показала теперішна війна. Против острих стрільців не вдіє вже нїчого і найбільша хоробрість. Анґлїя ще не зрозуміла того, єї ґенералам не може то помістити ся в голові, що може вдїяти Бур, так узброєний і вихований, якии він єсть, хоч би й супротив найхоробріших, котрі хотять виперти єго із єго ошанцьованого становища. Таже він учить ся від маленької дитини цїляти в свою живу мету в то місце, де потреба. Я був ще хлопаком, коли менї дали карабін до рук і учили мене стріляти птиці. А коли я підріс, то дали менї дубельтівку, взяли з собою на польоване та показали як менї цїляти в зьвірину, що втїкає. Оттак як мене виховали так виховує ся кождий Бур, а один з них може і сто людий держати в шаху, котрі хотять єго вигнати з єго окопів. Сьвітлий примір з війни з Басутами покаже найлїпше, що значить сила таких випробованих стрільців.

Було то ще в самих початках війни і ще не прийшло було до нїякої битви. Ми виїзджали що дня маленькими відділами по кількох людий на розглядини та робили собі розривку тим, що стріляли о заклад. Якийсь камінь, якесь муравлиско, віддалене на вісїмсот метрів, якась птичка, що летїла високо у воздусї, особливо же кождий маленький предмет служили нам за мету до стріляня. Одного дня наїхали ми на ватагу яких чотири- до пятьсот Кафрів. Нас було всего лиш трийцять один Бурів, разом вже з нашим проводирем, старенським Доріс Потґайтером, Буром чистої крови. Коли ми пустили ся чим скорше втїкати, показала ся поза нами друга велика гурма Кафрів.

Ми попали ся в лапку! — сказав Потґайтер. — Тепер, хлопцї, треба бороти ся, і задержати холодну кров! — Чотирох з нас, що мали особливо красні конї, пробовали перебити ся, але лиш одному з них удала ся тота штука. Нас лишило ся всего лиш двайцять шість мужа. Ми ошанцовали ся поза якимсь горбиком. Кафри таки зараз всїли нам на карк. Потґайтер видав свої прикази. Ми злїзли з коний, двох людий поза нами держало конї. — Я застрілю начальника племени — сказав Потґайтер. — Ви там стріляйте в конї, а Ви там в людий, скоро ті будуть зіскакувати з падаючих зьвірят!

Кафри підходили до нас безчисленними гурмами, а їх начальників можна було здалека розпізнати по їх перах на голові. Потґайтер припустив їх на яких 80 метрів. Відтак став він стріляти і один начальник за другим валили ся на землю. По нїм стріляло друге командо в конї. Тепер зробила ся купа поспадавших з коний людий, в котрих стріляло сальвами трете командо. В рядах неприятеля зробила ся величезна прогалина, крізь котру гнали до нас нові відділи Кафрів. Але й їх стрітила така сама судьба. Насамперед гинули їх начальники, відтак конї а наконець і їздцї. Не помагало нїчого, що проводирі додавали о хоти і заклинали. Незадовго таки саме коло нас зробив ся величезний вал з трупів, так, що поодинокі Кафри мусїли лїзти через него як би через який мур.

Борба тягнула ся вже до другої години з полудня — шість годин — ми були так змучені, що мало вже не гинули, язик звисав нам з рота аж до шиї, губи так були висхли, що аж пукали, і ми не могли вже рушати руками. — Беріть кремінцї в рот! — крикнув Потґайтер. — То гасить спрагу! Хто вже не може стріляти, нехай дасть менї свій карабін та буду бодай набивати. Я буду дальше стріляти. Мусимо дальше бороти ся. Иншого ратунку для нас нема! — Отже ми бороли ся дальше аж до шестої години вечером, відтак наконець Кафри забрали ся. Було з них досить. Але й була вже найвисша пора. Ми вистріляли були всї кулї, а половина наших коний була убита. Ми посїдали на тих що лишили ся, по двох і трох на одного і так щасливо дістали ся до нашого табору. Нїкому й не снило ся, що то була за битва, аж показало ся на другий день, коли ми їхали через побоєвище. Оттогди то всї видивили ся, коли побачили сотки трупів! Ще нїколи така маленька громадка не поставила так успішного опору такій переважаючій силї.

Оттак воюють Бури! Хибаж не такої самої тактики держать ся они й тепер супротив Анґлїйців? Судьба головнокомандуючого анґлїйскими войсками в полудневій Африцї, ґен. Буллера найлїпшим на то доказом. Анґлїйскі офіцири і конї то найперша цїль Бурів; они вистріляли всї конї артилерийскі і тогди здобули анґлїйскі пушки. Ся тактика Бурів пояснює, длячого в теперішній війнї згинуло так богато анґлїйских офіцирів.

Отсе маленький образок того, як Бури уміють боронити ся, коли того потреба; се характеристика їх национальної оборони. Але не в тім тут річ. Ми хочемо тут показати, як розвинули ся обі бурскі републики в полудневій Африцї, звідки їх початок та звідки і о скілько оправдана та ненависть до Анґлїйців, з якою Бури з давен давна виступають против тих, що то уважають себе за найперших цивілізаторів в сьвітї.

* * *

— **Дирекция „Краевого Союза кредитового“** стоваришеня зарестрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошуе отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краевого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краевий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній високості і опроцентовуе їх $4^1/_2$% та уділяе кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краевім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краевого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 11 перед полуднем до 1 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

Телеґрами.

Прага 1 січня. Ческі часописи доносять, що на телеґрафічний приказ з Відня відослано всіх жандармів, спроваджених недавно тому до Чехії і Морави з инших країв коронних, назад на їх давні місця служби.

Петербурґ, 1 січня. Шанґайска часопись доносить з великим одушевленем о сполученю Франциї з Хіною та Індиями телеґрафічною лінією через Росию. Тепер не лиш будуть депеші значно дешевше коштувати як каблем, але й Франция увільнить ся від анґлійскої контролі у висиланю урядових депеш.

Вашінґтон 1 січня. Трансвальске правительство позволило офіцирам Сполучених Держав півн. Америки приглядати ся военним рухам Бурів.

Преторія 1 січня. Трох взятих до неволі Анґлійців оповідае, що в битві зранено сина льорда Сельсберіґо.

Надіслане.

На Коляду — На Різдво

видало Руске товариство педаґоґічне слідуючі нові книжки!

ілюстровані:

Байки братів Ґрімів	25 кр.
Казки Андерзена ч. 1, 2, 3, 4, 5, по	25 „
Байки Брянчанінова	25 „
Байки народні ч. 1 і 2 по	25 „
Василь Чайченко: Робінзон Крузое	40 „
Іван Франко: Дон Кіхот	40 „

не ілюстровані:

Іван Спілка: На чужині	20 кр.
Мих. Коцюбиньский: Оповіданя	20 „
Олекс. Катренко: Оповіданя	20 „
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до Ліліпутів	25 „
Стефан Пятка: Дарунок руским дітям	20 „
Віра Лебедова: Малі герої	25 „
„ „ Гостинець дітям	25 „
„ „ Оповіданя для дітий	20 „
Молитвенник народний по 15 і	20 „

(Повний катальог всїх видань в кождім числї часописи „Учитель“)

Дістати можна в канцеляриї товариства ул. Театиньска ч. 19 у Львові.

Купуючим за більшу квоту відповідний рабат.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займае 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26

Нинїшна анґлійска кольонія Клина Доброї надії або т. зв. Каплянд не есть поправдї анґлійскою кольонією, лиш краєм забраним вже давнійшим кольоністам, які тут зайшли з Европи. Першу кольонію на Клині Доброї надії основали були Голяндці, а край сей забрала від них Анґлія в роках 1795 і 1806, щоби тут мати безпечну і сильну опору в дорозї до Вехідної Індиї. Правно однакож припав Анґлії сей край аж по мировім договорі в Парижи в 1814 р. Перші Голяндці, що тут осідали, не були то також такі авантуринки як ті, що їздили до Америки, щоби там мучити Індиян та забирати від них золото. То були собі звичайні купці, котрі мали на оці лиш мирну і спокійну торговлю.

В старих літописях згадує ся, що в 1596 р. осів був на Клині Доброї надії якийсь купець іменем Корнеліс Гавтман (Cornelis Houtmann). Але аж в 50 літ по тім впало голяндске товариство торговельне, „Голяндска Всхідно-індийска Компанія“, на гадку основати там маринарску стацию. З весною 1652 р. побудував там з припорученя того товариства голяндский лїкар корабельний Ян ван Нібек при сподї т. зв. Столової гори (Tabl Mountain) кілька трамових домів і малий камінний форт для їх оборони. Нібек став тогди першим ґубернатором голяндскої кольонії, але не служив безпосередно голяндскому правительству, лиш згаданому товариству, котрого репрезентация, рада з 17 членів, мала свій осідок в Амстердамі. Товариству сему розходило ся о то, щоби всю торговлю зі Входом взяти в свої руки, а до тої цїли мала ему служити також згадана кольонія: она мала служити за стацию для кораблів, котрим мала давати всяку потрібну поміч, заосмотрювати їх у воду і провіянт, а рівночасно і мати око на морский рух всїх инших приморских держав. Отже о анґлійскій кольонії в тих часах не було ще й бесїди. Кольоністам не вільно було вести торговлю з иншими народами, а пізнійше заказано їм навіть торгувати з тувемцями, так, що їм не позіставало нїчого иншого, як лиш продавати свої продукти згаданому товариству за таку ціну, яку оно їм назначило.

Живійший рух настав був в тій кольонії, коли туди стали приходити Ґуґеноти — францускі протестанти, що відпали були від католицкої церкви — іменно же в роках 1687 і 1689, по тім, коли то францускій король Людвик XIV скасував був в 1685 р. т. зв. Нантский едикт, заказуючий переслїдувати Ґуґенотів. Ґуґеноти боячись, щоби їх не переслїдувано і не мучено та палено живцем, втікали масами до Голяндиї, а згадане товариство торговельне намовило їх, щоби они перенесли ся до его кольонії в Каплянді. З давних Ґуґенотів остали ся нинї ледви слїди в іменах францускаго походженя. Теперішний головнокомандуючий ґенерал трансвальских Бурів, Жубер, (Joubert) походить ще з тих Ґуґенотів. Ґуґеноти перші завели в кольонії рільну господарку і зачали управляти виноград. Не стоячи в нїякій звязи з рідним краєм забули Ґуґеноти борзо свою рідну, францускую мову і злили ся з Голяндцями так, що в сто літ опісля був ще ледви один старенький чоловік, котрий умів ще трохи говорити по французски.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольго, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·50	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^1/_5$ „ $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$.
	9·11	„ „ „ $^1/_6$ „ $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольго, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·30	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідае: Адам Крехозецкий.

ІНСЕРАТИ.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
приймає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всіх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту. Ціна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

В друкарні В. Лозинського під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).